

اهمیت مدیریت ریسک در شرکت بیمه

محبوبه جعفری^۱، مجتبی کاظمی^۲

۱- کارشناس ارشد حسابداری دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان

۲- کارشناس ارشد اقتصاد دانشگاه شهید باهنر کرمان

چکیده

ریسک قلب هر فعالیتی است، تقریباً همه‌ی کوشش‌های بشری در بردارنده‌ی درجاتی از ریسک است، با این همه برخی از آن‌ها ریسک‌های بیشتری را به همراه دارند. تنوع و مدیریت ریسک با توجه به ارزش آن تغییر می‌کند. ریسک در هسته اصلی یک شرکت بیمه است که آن شرکت تحت شرایط خاص محافظت بیمه‌ای در برابر خطرات ارائه می‌دهد. مدیریت ریسک در حقیقت جزو کلیدی در سیستم‌های کارآمد مدیریتی است. مدیریت ریسک به عنوان یک کاربرد مداوم از رویکردهای مدیریتی، روش‌های شناسایی، تجزیه و تحلیل، ارزیابی، از بین بردن یا محدود کردن ریسک مشاهده شده، شناخته شده است. موضوع اصلی مقاله مدیریت ریسک است. هدف مقاله مطالعه و سیستم‌سازی مفهوم مدیریت ریسک شرکت بیمه با انواع خطرات موجود در شرکت بیمه است. روش‌ها و ابزارها برای مدیریت ریسک شرکت بیمه مشخص شده است. برای اهداف مدیریت ریسک، مقاله اهمیت اطلاعات در مورد توسعه ریسک، محاسبه حق بیمه، قیمت بیمه محصول، تخصیص ذخایر، سرمایه‌گذاری را برجسته می‌کند.

واژگان کلیدی: ریسک، مدیریت ریسک، روش‌های مدیریت ریسک

۱. مقدمه

بر مبنای ترکیبی از تجزیه و تحلیل‌های تعاملی و دانش بازار، سازمان‌ها انتظاراتشان از یک کسب و کار در قالب سود یا زیان ناشی از ریسک و تأثیرات آن بر مجموعه اهداف کسب و کارشان ارزیابی می‌کنند. بایستی در نظر داشت کسب و کار هر سازمان با مجموعه‌ای از قراردادها و توافقنامه‌ها شکل می‌گیرد، بنابراین همواره با یک سری محدودیت‌های کمی و از جوانب مختلف تحمیلی، مواجه است. به منظور کنترل و تحقق این محدودیت‌ها لازم است تا گزارشات منظمی از روند اجرای فرآیندهای سازمان تهیه شود و در صورت مشاهده هر گونه انحرافی بایستی دلایل مشخص چرایی و چگونگی آن‌ها تعیین گردد. به کمک این گزارشات و بررسی تحلیل‌گران، سازمان‌ها با در نظر گرفتن محدودیت‌ها و در جهت رضایت‌مندی مشتریان عمل می‌نمایند. با این وجود، کنترل‌ها هرگز برای حل مسائل ریسکی سازمان کافی نیستند. به همین دلیل بسیاری از نظریه پردازان دانش بر این عقیده هستند که کنترل‌های زیاد تنها آزادی عمل و قدرت مانور سازمان‌ها را سلب می‌نمایند. بنابراین بهتر است سیستم‌های کنترلی اطلاعات لازم را برای تصمیم‌گیران فراهم آورده و آن‌ها نیز با دانش خود این اطلاعات را تعبیر و تفسیر نمایند. در غیر اینصورت اطلاعات، بدون دریافت دانش مفید و کاربردی از آن بی‌فایده است (جعفری و همکاران، ۱۳۸۵).

به طور کلی ریسک به مفهوم نوسان غیر منتظره منجر به زیان است. ویژگی غیر منتظره به معنی غیر قابل پیش‌بینی بودن است، زیرا نوسان منفی قابل پیش‌بینی به معنی هزینه، نه ریسک تعبیر می‌شود. فرهنگ لغات سرمایه‌گذاری نیز ریسک را زیان بالقوه سرمایه‌گذاری که قابل محاسبه است می‌داند (سعادت جوی و علی رحیمی، ۱۳۹۳). مدیریت ریسک یک رویکرد علمی برای مسئله ریسک است که هدف آن کاهش و از بین بردن خطرات پیش روی مشاغل است. اکنون به عنوان عملکرد مهم کلیه مشاغل و سازمان‌ها شناخته شده است. مدیریت ریسک همیشه موضوعی به روز در سازمان‌های تجاری است. این یک فرآیند مستمر برای هر شرکت از جمله شرکت بیمه است. مدیریت ریسک ویژگی خاص خود را در شرکت بیمه دارد، که توسط این واقعیت که همراه با خطرات موجود برای سایر شرکت‌ها دیکته می‌شود، فعالیت بیمه مربوط به ارائه حمایت در برابر خطرات خاص است یا شرکت‌های بیمه خطرات را مدیریت می‌کنند. اهمیت آن نیز به دلیل برخی از روندهای معمول بازار بیمه افزایش می‌یابد. صنعت بیمه در حال توسعه پویا است، روند ادغام و تحصیل را طی کرده، در حال ادغام در بازارهای جدید، توزیع و دیجیتال‌سازی بازارها ظاهر می‌شود. به طور کلی، در دهه‌های گذشته، توسعه اجتماعی و اقتصادی به میزان خسارات و تعداد دفعات بلا یا افزایش یافته است (آندروا، ۲۰۲۱).

هدف مقاله مطالعه و منظم‌سازی مفهوم مدیریت ریسک شرکت بیمه، انواع ریسک و عوامل احتمالی مرتبط با تغییر وضعیت ریسک و همچنین روش‌ها و ابزارها برای مدیریت ریسک بیمه‌ها است.

۲. چارچوب نظری

۱.۲. ریسک در بیمه

مشخصات ریسک در بیمه با ویژگی‌های شرکت بیمه متناظر است. بیمه در برابر بسیاری از خطرات، که تحت پوشش قرارداد بیمه هستند، محافظت ارائه می‌دهد. بیمه غیر زندگی، خطرات ناشی از بلایای طبیعی مانند تگرگ، طوفان، زلزله، سیل، آتش سوزی و مسئولیت شخص ثالث را پوشش می‌دهد. اصطلاح ریسک به معنای قرار گرفتن در معرض زیان تصادفی، خسارت، مرگ یا جراحت شخصی است. ریسک در بیمه، تصادفی است و وقوع آن می‌تواند پیامدهای منفی برای بیمه شده داشته باشد. تصادف در حوادث ما را به سمت تئوری احتمال سوق می‌دهد که منبع مهمی از تئوری بیمه به‌ویژه در مورد تئوری ریسک در بیمه است. تئوری احتمال مبنای ریاضی بیمه است. تئوری احتمال با یک واقعه تصادفی، با بررسی نکردن اثر متقابل علت که تنها یک رویداد تصادفی است سر و کار دارد و روندهایی که در اثر انبوه شدن حوادث تصادفی رخ می‌دهد و همچنین قوانینی که از طریق رویدادهای جمعی تصادفی راه خود را باز می‌کنند کشف می‌کند. وقایع تصادفی با شخصیت انبوه دارای یک فرکانس مطلق هستند، به عنوان مثال، تعداد مواردی که مورد علاقه ما هستند رخ داده است یا وقوع چیزهایی با علامت مشخص اتفاق افتاده است. زمانی که این فرکانس برای همه موارد یا کل اعمال می‌شود، یک فرکانس نسبی بدست می‌آید. در بیمه، براساس مشاهدات تاریخی و با توجه به مجموع آماری، شاخص‌هایی تولید می‌شوند که حق بیمه را محاسبه می‌کنند و ذخیره‌هایی برای آینده در نظر می‌گیرند.

با انعقاد قراردادهای بیمه و پرداخت حق بیمه، شرکت بیمه مسئولیت خسارات ناشی از حوادث را با توجه به شرایط تعیین شده در قراردادهای بیمه بر عهده می‌گیرد. یا از طریق انعقاد قرارداد بیمه، پوشش عواقب وقوع حوادث غیر منتظره از بیمه شده به بیمه‌گر منتقل می‌شود و شرکت بیمه نوعی جمع‌کننده خطرات است.

به منظور انجام تعهدات نسبت به بیمه‌شدگان هنگام انعقاد قرارداد، شرکت بیمه، حق بیمه را محاسبه می‌کند و ذخیره، سرمایه‌گذاری، بیمه‌اتکایی و غیره را اختصاص می‌دهد. حق بیمه بر اساس داده‌های تاریخی در مورد توسعه خطر و غرامت پرداخت شده در گذشته، محاسبه می‌شود. ممکن است در یک سال معین، میزان غرامت پرداختی بیش از حد انتظار باشد. بدین ترتیب، از خطرات اولیه‌ای که بیمه شده به بیمه‌گر منتقل می‌کند، یک ریسک ایجاد می‌شود که در ادبیات بیمه، ریسک بیمه‌گر نامیده می‌شود. ماهیت آن این است که مشخص نیست آیا بیمه‌گر قادر به انجام مسئولیت پذیرفته شده در قبال اشخاص بیمه شده و اشخاص حقوقی است و یا اینکه می‌تواند فعالیت خود را با موفقیت انجام دهد (آندروا، ۲۰۲۱)، یا به عبارت دیگر، خطر بیمه‌گر در صورتی است که بیمه‌گر نتواند به تعهدات خود در قبال بیمه شده عمل کند. ریسک بیمه‌گری، ریسکی است که شرکت بیمه به علت صدور قراردادهای بیمه با آن مواجه می‌شود که شامل خطرات تحت پوشش هر رشته‌ی خاص بیمه‌ای می‌شود ریسک‌های که در این طبقه قرار می‌گیرند شامل ریسک قیمت‌گذاری، ریسک خسارات، ریسک ظرفیت نگهداری، ریسک تعیین ذخایر و طراحی و توسعه محصول جدید

می‌شوند این ریسک برای شرکت‌های بیمه‌ای غیر زندگی از اهمیت بیشتری برخوردار است این ریسک در واقع بیانگر عدم کفایت حق بیمه‌ها و ذخایر بیمه‌گر برای پوشش تعهدات وی در دوره معین است. سرمایه مورد نیاز توانگری برای این ریسک بر اساس سرمایه مورد نیاز برای ریسک حق بیمه، ذخایر و حوادث فاجعه‌آمیز محاسبه می‌شود (ماجدی و همکاران، ۱۳۹۱).

۲.۲. انواع ریسک‌های مشترک برای شرکت‌های بیمه

انواع اصلی ریسک‌های شرکت بیمه عبارتند از ریسک فنی بیمه، ریسک پذیره‌نویسی، ریسک سرمایه‌گذاری، ریسک عملیاتی و ریسک اقتصادی-اداری.

۱.۲.۲. ریسک فنی بیمه

ریسک فنی بیمه یکی از مهم‌ترین ریسک‌های ذاتی شرکت بیمه است. این ریسک محدود به انحراف بین نیاز مورد انتظار و نیاز واقعی منابع یک شرکت بیمه برای پوشش آسیب‌های ناشی از وقوع خطر است. این خطری است که شرکت بیمه آشکار می‌کند که طی یک دوره زمانی ضرر کل در رابطه با توسعه ریسک را نمی‌توان با حق بیمه خالص مربوطه و ذخایر موجود پوشش داد، که به موجب آن برای شرکت از توسعه ریسک ضرر وجود دارد (دراگانو، ۲۰۰۳).

اصطلاح کل را باید به عنوان گروه بیمه برای یک نوع خاص بیمه یا کل گروه شرکت بیمه بکار برد. هزینه‌ها در رابطه با توسعه ریسک ممکن است شامل غرامت بیمه در مورد مطالبات خسارت دیده و مطالبات پر شده یا مطالبات پر نشده‌ای که در پایان دوره قبلی پرداخت نشده‌اند، باشد. این هزینه‌ها شامل هزینه مدیریت مطالبات که مربوط به توسعه ریسک است، می‌شود. هزینه‌های مربوط به توسعه ریسک توسط حق بیمه خالص فنی و ذخایر فنی پوشش داده می‌شود. ذخایر فنی مبالغی هستند که بیمه‌گر مجبور است به منظور تضمین تعهدات مالی خود در قبال بیمه شده کنار بگذارد. وجود ذخایر فنی عاملی است که بر ریسک فنی بیمه تأثیر می‌گذارد.

وجود ریسک فنی بیمه به دلیل تأثیر انواع مختلف عواملی است که عناصر ریسک فنی بیمه نامیده می‌شوند. اینها عواملی هستند که به دلیل انحراف خطر تصادفی یا خطر نوسانات تصادفی است. در این مورد، ارزش واقعی زیان کل از مقدار پیش‌بینی شده آن منحرف می‌شود، زیرا بیشتر در تعداد و یا در میزان خسارت به طور تصادفی رخ می‌دهد. هنگامی که یک رویداد بیمه بر تعداد زیادی موضوعات بیمه شده اثر می‌گذارد، یک خطر انباشت وجود دارد و در صورت ضرر و زیان غیرمعمول زیاد به شرکت بیمه، ریسک فاجعه است.

گروه دیگری از عوامل مربوط به تغییر در وضعیت خطر پس از ارزیابی ریسک است که ریسک تغییر نامیده می‌شود. سایر عوامل ممکن است به دلیل خطا باشد که ریسک خطا نام دارد. در این حالت، انحراف مقدار واقعی زیان کل از حد

انتظار آن ممکن است به دلیل ارزیابی نامناسب توسعه ریسک باشد. دلایل دیگر ممکن است اطلاعات ناقص، اشتباه و از دست رفته باشند یا اطلاعات بی کیفیت، روش های پردازش آماری نادرست و حق بیمه اشتباه محاسبه شده توسط کارمندان شرکت باشد.

۲.۲.۲. ریسک پذیره نویسی

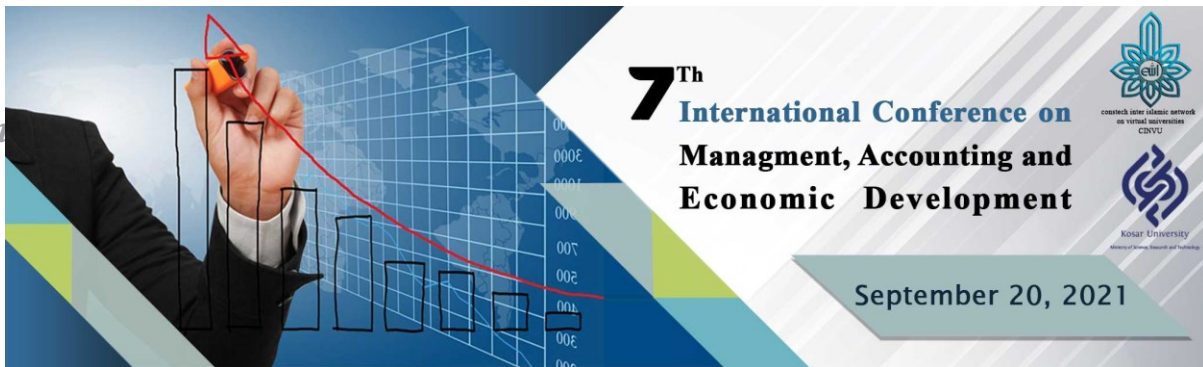
ریسک پذیره نویسی همچنین می تواند عاملی باشد که بر ریسک فنی بیمه تأثیر دارد. در ادبیات زبان انگلیسی، ریسک پذیره نویسی با ریسک فنی مشخص می شود این ریسک متوجه بیمه گر است وقتی که به منابع حق بیمه و اندوخته ها برای پوشش خسارات متحمل شده و موارد مرتبط با هزینه های آن دست نیابد. ریسک پذیره نویسی به عنوان ریسک حق بیمه، ریسک ذخیره یا اندوخته و ریسک فاجعه شناخته شده است (داف، ۲۰۰۷).

۳.۲.۲. ریسک سرمایه گذاری

هر شرکت بیمه دارای وجوه رایگان موقت، شامل قسمت هایی از پول نقد حق بیمه پرداختی از محل ذخایر فنی است. در طول دوره ای که وجوه در دسترس هستند، شرکت بیمه معمولاً بخشی از آن را به منظور تحقق یک درآمد متناظر سرمایه گذاری می کند. به طور کلی، انواع سرمایه گذاری که در آن شرکت های بیمه غیر زندگی سرمایه گذاری می کنند، سرمایه گذاری در دارایی های مالی مانند سهام، اوراق قرضه، سپرده و سرمایه گذاری در املاک و مستغلات (زمین و ساختمان) هستند. ضرر ناشی از سرمایه گذاری می تواند تهدیدی جدی برای نتایج شرکت باشد. در همان زمان، سود سرمایه گذاری نتایج مالی را ترجیح می دهد و می تواند برای پوشش زیان در توسعه نامناسب ریسک بیمه و برای ایجاد مزیت رقابتی بیش از سایر فعالان بازار استفاده شود.

۴.۲.۲. ریسک عملیاتی

ریسک عملیاتی شامل زیان ناشی از عدم کفایت یا ناکارآمدی افراد و سیستم ها و فرآیندهای مدیریت و هدایت کسب و کار است (رحمتیان و گرامی، ۱۳۹۶). بحران های مالی جهانی بر ضعف نادیده انگاشتن ریسک عملیاتی یعنی، ریسک های ناشی از اقدامات افراد، سامانه فرآیندها و درک گسترده تر از ریسک های برون سازمانی که سازمان ها با آن مواجه می شوند تأکید دارد. ریسک، صدمه، آسیب و زیان یا سایر پیامدهای نامطلوب است. معمولاً ریسک به صورت خطر تعریف می شود، اما اشتباهات قضاوتی و نگهداری نادرست دفاتر حسابداری نیز می تواند به فرض مواجهه ناخواسته با ریسک منجر شود (چورافس، ۲۰۰۸). داف (۲۰۰۷) در مقاله خود نمونه هایی از ریسک عملیاتی را بیان کرده است که عبارت است از: ضررهای ناشی از سخت افزار، نرم افزار و مسائل ارتباط از راه دور، خطاهای سیستم اطلاعاتی، تقلب،

محصولات بدون مجوز فروش، اختلاف نظارتی، سواستفاده از اطلاعات محرمانه، آسیب رسیدن به اموال شرکت در نتیجه بلایای طبیعی .

۵.۲.۲. ریسک اقتصادی-اداری

هزینه‌ها جایگاه مهمی در برنامه فنی بیمه محصولات بیمه دارند. با توجه به رقابت در بازار، شرکت‌های بیمه تمایل به حفظ و نگهداری سطح پایین هزینه‌ها دارند زیرا مستقیماً بر قیمت محصولات ارائه شده تأثیر می‌گذارند. در رابطه با هزینه‌ها، شرکت بیمه ریسک اقتصادی-اداری را آشکار می‌کند که برای یک شرکت زمانی بوجود می‌آید که در یک دوره ثابت در آمد خدمات ارائه شده برای پوشش هزینه‌های اداری واقعی کافی نیست (دیوسکی، ۲۰۱۳).

۳.۲. مدیریت ریسک در شرکت بیمه

مدیریت ریسک پروژه عبارتست از مدیریت رخدادهای یا وضعیت‌هایی که با عدم قطعیت همراه است که در صورت پیشامد بر یکی از اهداف پروژه تأثیر مثبت و یا منفی خواهد داشت (اس سی وارد، ۱۹۹۹). مدیریت ریسک یکی از مهم‌ترین شایستگی مدیران پروژه‌ها محسوب می‌شود، چرا که متخصصان و دست‌اندرکاران مدیریت پروژه‌ها بر این باورند که در دنیای امروز که فن‌آوری‌ها و شرایط رقابت همواره در حال تغییر می‌باشند، مدیریت پروژه معادل مدیریت ریسک می‌باشد. یعنی اگر مدیر پروژه‌ای مدیریت ریسک را به نحو مطلوبی به سرانجام برساند، پروژه‌اش به خودی خود اهدافش را محقق خواهد نمود. مدیریت ریسک پروژه یک فعالیت اختیاری نیست؛ بلکه برای مدیریت موفقیت آمیز یک پروژه، ضروری است. مدیریت ریسک باید در تمام پروژه‌ها به کار گرفته شود و در نتیجه، باید در برنامه‌های پروژه و اسناد عملیاتی گنجانده شود. از اینرو، مدیریت ریسک به بخش یکپارچه‌ای از تمام جوانب مدیریت پروژه در هر مرحله و در هر گروه فرآیندی تبدیل می‌گردد (مولساهی، ۲۰۱۰)

مدیریت ریسک فرآیندی سیستماتیک در شناسایی، تجزیه و تحلیل و واکنش در برابر ریسک‌های پروژه، به منظور پیشینه‌سازی نتایج و وقایع مثبت و کاهش احتمال یا اثرات وقوع پیامدهای ناگوار بر اهدا پروژه می‌باشد. مدیریت ریسک نقش مهمی در مدیریت استراتژیک شرکت بیمه ایفا می‌کند. این روندی است که در آن شرکت بیمه به طور سیستماتیک از طریق روش‌ها، تکنیک‌ها، اشکال کنترل و تأمین مالی ریسک و کاربرد ترکیبی آن‌ها مطالعه می‌کند و ریسک را مدیریت می‌کند. کنترل ریسک شامل روش‌های جلوگیری از خطر، کاهش خطر با جلوگیری و کنترل زیان، به عنوان مثال، اقدامات برای کاهش فرکانس و میزان خسارات وارده است. تأمین مالی ریسک شرکت‌های بیمه می‌تواند از طریق بیمه‌های مشترک، بیمه مجدد، انتقال ریسک مانند انتقال مالی جایگزین تحقق یابند. اجتناب از ریسک با توجه به یک نوع بیمه، پوشش خطرات، ارائه پوشش بیمه‌ای برای موضوع، با توجه به نتایج، تخصص، فرصت‌ها و سیاست‌های شرکت امکان پذیر است. کاهش ریسک عمدتاً از طریق اقدامات پیشگیرانه و تنوع حاصل می‌شود. متنوع سازی می‌تواند

با گسترش انواع بیمه‌های عملی، افراد، خطرات تحت پوشش، دامنه سرزمینی و مشارکت فعال‌تر بیمه‌های اتکایی در برنامه‌های بیمه‌ای بیمه‌گر حاصل شود. در بیمه، این به طور عمده شامل گسترش ریسک برای کاهش، تثبیت و تعادل ریسک است.

کلید کنترل ضرر، کشف علل وقوع خسارت است تا از تکرار دوباره آن جلوگیری شود و همچنین میزان آن را کاهش دهد. این کار مستلزم این است که به منابع خسارت بیشتر مانند خطرات سنگین‌تر و مکرر اولویت داده شود و تمرکز اصلی در بهینه‌سازی استراتژی پیشگیری است. مدیریت ریسک یک روند در حال تکامل مداوم با مراحل جداگانه است.

❖ مرحله اول با هدف ترسیم برخی پارامترهای اساسی مرتبط با مدیریت ریسک انجام می‌شود که اهداف استراتژیک شرکت است، اهداف شرکت باید از طریق مدیریت ریسک، وظایف خاص مدیریت ریسک، مشارکت در مدیریت ریسک حاصل شود. برخی اهداف عبارتند از: سوددهی، خلق ارزش، دستیابی به توانگری مالی مطلوب، دستیابی به سهم بازار مورد نظر (نظری و همکاران، ۱۳۹۷).

❖ مرحله دوم شناسایی خطرات ذاتی شرکت بیمه است. برای این منظور شناختن محیط داخلی و خارجی شرکت و جمع‌آوری اطلاعات به روز کافی در مورد خطرات ناشی از منابع مختلف ضروری است. کار گروهی توسط مدیر ریسک شرکت با متخصصان بخش‌های مختلف در داخل و خارج از شرکت مورد نیاز است. همراه با شناسایی تمام خطرات، بسیاری از عوامل مؤثر در وقوع خطرات باید تشریح شود. در این موضوع، شناختن روش مناسب یا ترکیبی از روش‌ها با توجه به مشخصات شرکت بیمه نیز مهم است. این روش‌ها تجزیه و تحلیل SWOT و ماتریس شناسایی ریسک هستند (رومیک و ریچارت، ۲۰۰۵).

❖ مرحله سوم در فرآیند مدیریت ریسک، تجزیه و تحلیل و ارزیابی ریسک‌ها برای تعیین عواقب احتمالی خطرات است. در تجزیه و تحلیل ریسک، برای برجسته کردن عواقب خطرات رخ داده یا دلایل وقوع آن‌ها می‌توان از رویکرد بالا به پایین یا رویکرد پایین به بالا استفاده کرد (رومیت و ریچارت، ۲۰۰۵). روش‌های متفاوتی برای ارزیابی ریسک‌ها وجود دارد، مانند ارزش در معرض خطر یا جریان وجه نقد در معرض خطر مورد استفاده، برای ارزیابی ریسک بازار در بخش مالی از روش شبیه‌سازی مونته کارلو برای ارزیابی تأثیر انواع خطرها استفاده می‌شود.

❖ مرحله چهارم، توسعه برنامه مدیریت ریسک است.

❖ مرحله پنجم، مرحله نظارت و بررسی برنامه مدیریت ریسک است که باید توسط آن تعیین شود که آیا رویه‌های تصویب شده قابل فهم و اجرا هستند و آنچه باید در برنامه و در روند مدیریت ریسک تغییر کرده است یا خیر؟

7Th International Conference on Management, Accounting and Economic Development

September 20, 2021

Center for Islamic Studies and Research
CISRU

Koshar University
Ministry of Science, Research and Technology

باید به این نکته توجه کرد که فرآیند مدیریت ریسک فرآیندی پایان‌ناپذیر است و ممکن است بررسی‌های انجام شده در مرحله پنجم سبب تجدید ارزیابی مراحل پیشین شود.

۳. نتیجه گیری

در بازار رقابتی کنونی، تمامی سازمان‌ها و مشاغل به خصوص شرکت‌های بیمه برای حفظ جایگاه خود و ماندن در صحنه رقابت نیاز دارند که خطرات و پیامدهای ناشی از تصمیمات را به حداقل ممکن برسانند، مدیریت ریسک فرایندی است که برای سهام‌داران شرکت بیمه و برای بیمه‌شدگان و برای جامعه به عنوان بیمه‌گرانی که سرمایه‌های هنگفتی را اداره می‌کنند مهم است. مدیریت ریسک یک فرآیند مداوم و در حال تحول است که شامل تجربیات و متخصصان شایسته در زمینه‌های مختلف است و می‌تواند اطلاعات لازم برای اتخاذ تصمیمات مناسب و انجام اقدامات برای کاهش ریسک را فراهم آورد و باید همراه با خطرات ذاتی سایر فعالیت‌ها باشد، بر روی ریسک فنی بیمه و نظارت بر توسعه ریسک جمع کل مجزا، محاسبه حق بیمه کافی و تخصیص ذخایر کافی تمرکز کند. پیشگیری و محدود کردن ضررها اهمیت ویژه‌ای در مدیریت ریسک دارد. برنامه‌های بیمه اتکایی و سرمایه‌گذاری بهینه باید بدون قید و شرط اعمال شوند. پرداختن به ریسک عملیاتی احتمالی و جلوگیری از آن‌ها و همچنین بهینه‌سازی هزینه‌ها و حفظ سطح بهینه از هزینه‌های اداری نیز امری ضروری است.

منابع

جعفری، مصطفی، ابن‌رسول، اصغر، دیده‌ور، فاطمه، ۱۳۸۵، نقش مدیریت دانش و فن‌آوری اطلاعات در مدیریت ریسک پروژه، بین‌المللی علوم مهندسی، شماره پنجم، جلد ۱۷، ۳۱-۳۷.

رحمتیان، محمدحسین، گرامی، ابوطالب، ۱۳۹۶، ارائه مدلی به‌منظور پیاده‌سازی نظام مدیریت ریسک سازمانی در شرکت‌های بیمه و اهمیت سیستم‌های نرم‌افزاری در اثر بخشی آن، کنفرانس ملی تحقیق و توسعه در مدیریت و اقتصاد مقاومتی.

سعادت جوی اوردکلو، مهدی، علی رحیمی، مهدی، ۱۳۹۳، مدیریت ریسک و کاربرد آن در بازار سرمایه با استفاده از مدل ریسک سنجی ارزش در معرض خطر، نشریه مدیریت صنعتی، دوره ۹، ۵۹-۷۲.

ماجدی، زهرا، عزیز نصیری، سمانه، نصیری، فاطمه، ۱۳۹۱، معرفی مدل توانگری مالی II: استاندارد مدیریت ریسک در صنعت بیمه، همایش مدیریت ریسک در صنعت بیمه.

نظری، احسانه، اسماعیلی، حمید، لاله، سینا، ۱۳۹۷، نقش سرمایه انسانی در مدیریت ریسک شرکت‌های بیمه مبتنی بر استاندارد ایزو ۳۱۰۰۰، کنفرانس بین‌المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در علوم مدیریت، حسابداری و مهندسی صنایع.

Andreeva, Tzvetelina, (2021), Risk Management in the Insurance Company, Ethics and Sustainability in Accounting and Finance, Vol 2, 131-138.

Chorafas, (2008), Risk Accounting and Risk management for Accountants.

Deevski, Stoyan, (2013), Methods of costs distribution and management in an industrial company, Series Economics and law. Sci J New Univ Russia.

Doff, Rene, (2007), Riskmanagement for insurers—risk control, economic capital, solvency. Risk books, London.

Draganov, Hr, (2003), Risk management.

Mulcahy, (2010), Risk Management, tricks of the trades for project manager.

Romeike, Frank, Mueller-Reichart, Matthias, (2005), Risikomanagement in Versicherungsunternehmen— Grundlagen, Methoden, Checklisten und Implementierung. Wiley-VCH Verlag, Weinheim.

S. C. Ward, "Assessing and managing important risks", International journal of project management, 1999.